

[Erik Eriksen.]

Dette er lettere sagt end gjort. Jeg vil understrege, at Beskæftigelsespolitikken i første Række maa gaa ud paa at skabe Beskæftigelse inden for Produktionen. Det er her, Kræfterne maa sættes ind. Det andet kan ikke blive andet eller mere end Lapperier, fordi det offentlige nu engang ikke ejer Evnen til ved Igangsættelse af Arbejder at løse Beskæftigelsesproblemet.

Carsten Raft: Den højtærede Minister bebrejdede tre Ordførere, at de havde holdt Vælgermødetaler. Jeg maa sige, at Ministeren gik ind paa Invitationen til Vælgermøde, for det var jo en virkelig Vælgermødetale, den højtærede Minister holdt. En Serie af saglige Indvendinger og Forespørgsler forblev ganske ubesvaret. Vi fik kun en politisk Vælgermødetale i Stedet for Svar. Mit Svar kan derfor kun blive en Konstatering af, at de Spørgsmaal, som det er vor forfatningsmæssige Pligt at rette, naar vi mener noget uoplyst, og som det er den højtærede Ministers Pligt at svare paa, er ubesvarede ved første Behandling af dette Lovforslag.

Jeg har spurgt om Arbejdsplanen, og det var for saa vidt det eneste Punkt, hvor den højtærede Minister gik ind paa Tankegangen. Han svarede her: Vi maa først vide, hvilke arbejdsløse det drejer sig om. Jeg sagde allerede i mit første Indlæg: hvorfor ved man det ikke, det er en Undersøgelse, der kan foretages naar som helst, hvorfor er den Undersøgelse ikke foretaget, saa vi ved, paa hvilket Grundlag vi skal lovgive her? Hvorfor er man ikke klar til det Lovgivningsarbejde, man vil have Medvirkning til?

Ministeren henviste til, at man maa regne med Planerne for de sidste to Aar. Jeg gør opmærksom paa, at kun en Brøkdæl af disse Planer er Statsarbejde. Det er kun lidt Havnearbejde og lidt Statsskovarbejde, men her er der anvist 30 Mill. Kr. til Statsarbejder, og kun en Brøkdæl deraf dækkes af den Arbejdsplan; Resten er tomt, ubesvaret, ukendt Land for de Partier, man opfordrer til at deltage i dette Lovgivningsarbejde.

Jeg spurgte, hvem der skulde tage Initiativet, hvem administrere det. Jeg har ikke faaet noget som helst Svar.

Der er altsaa ikke andet at gøre end at konstatere, at vi her staar over for et Lovgivningsarbejde, der angaar en kolossal Millionudgift — næsten lige saa meget som til Folkeskolen i et helt Aar — til offentlige Arbejders Igangsættelse. Vi kan ikke faa

det ringeste at vide om, hvilke Arbejder det er, man vil igangsætte. Vi kan ikke faa noget at vide om, hvem det er, der skal finde paa Arbejdet, hvem der skal tage Initiativet. Det er fuldkommen lukket Land.

Og paa det Grundlag indbyder man virkelig parlamentariske Partier til at gaa med til Arbejdet! Jeg kan forsikre den højtærede Minister om, at jeg har meget stærk Sympati for Forslaget. Jeg staar maaske særlig interesseret inden for mit Parti og vil gerne forsøge nu at faa Partiet med i Forhandlingerne. Med dette i Haanden kan jeg ikke gøre det. Det er fuldkommen umuligt at forlange, at et parlamentarisk Parti skal gaa med til Lovforanstaltninger til et saa vældigt Beløb, om hvis Karakter det ikke aner det fjerneste, om hvilket det ikke kan faa nogen som helst Oplysninger, hverken om Administrationen eller andet. Det er ikke parlamentariske Vilkaar at give Oppositionen, naar man ønsker at have den med. Det er kun Hovenhed, men det er vel heller ikke andet, end vi kan vente og maa belave os paa.

Jeg skal ganske kort svare det ærede Medlem Hr. Rager, der henvendte sig meget til mig i sin Tale. Det ærede Medlem forsøgte at modbevise min Paastand om, hvad der var udrettet i Sverige i saa Henseende, og talte der om nogle Tal, som det ærede Medlem Hr. Prieme kendte, men som jeg ikke kender. Hans egen Talbehandling viste, at Statistik er en dejlig Ting, men en overmaade farlig Ting, naar Folk, der ikke har Forstand paa det, faar med det at gøre. Han sammenlignede Arbejdsløshedstallene fra 1927 med Tallene fra 1935. Det er det samme som at paavise en Udvikling statistisk med Tal fra før og efter Verdenskrigen; mellem 1927 og 1935 ligger jo Verdenskrisen, som forandrede alt. Skal man se, hvordan den blev bekæmpet, maa man tage Tal fra 1931—32 og Tal fra nu. Det andet er meningsløst.

Jeg kom med den Paastand, at der i Sverige var foretaget store Lovgivningsarbejder gaaende ud paa at beskæftige de arbejdsløse. Det er mit ene Postulat. Maa jeg give to Tal. Den 31. Juli 1935 blev der af Folk, der søgte Hjælp i Sverige, understøttet 2 230, men hjulpet ved Arbejders Igangsættelse 28 837. Det turde vel være Dokumentation for, at der er gjort noget i Sverige paa dette Omraade. Og at Arbejdsløshedstallet er bragt ned, skal jeg dokumentere ved to Tal. Ved Oktobers Udgang 1936: Sverige 9,7 pCt. Arbejdsløshed, Danmark 16,2 pCt. Jeg mener tilbørligt at have dokumenteret, at det ærede Medlem Hr.